

Z Miňůvek. Odbor „Sokola“ pro Hradisko, Postoupy a Miňůvky uspořádal u nás na Sylvestra zábavní večírek, který v každém směru může jemu sloužiti ke cti. Přiznáváme se, že s pocity pochybovačnosti vcházeli jsme do místnosti pana Zelinky, v níž naši bujaří hoši z „Odboru“ slibovali nám milé pobavení. A byli jsme rádi, že ve svém očekávání jsme se dožili zklamání. Pochybovačnost naše rázem ustoupila, když spočinuli jsme svými zraky na usměvavých, k humoru naladěných tvářích našich bodrých junů, připravujících se k provedení Štolbovy jednoaktovky „Únos“. Svých úloh zhostili se celkem výborně. Bylo radost pozorovati Cypriána, typického představitele duševní i fyzické lenosti a loudavosti s apatickým klídem Angličana. Anebo pana Tomáše

(Lukáš), jenž svými odměřenými, ale za to každým colem noblesními způsoby znázorňoval hrdinu nevšedního druhu; žel, jen na podiu; silně pochybujeme, že by nabyl oné odvahy v soukromém svém životě. Slečna Emilie svým zjevem, prostotou a zánícenou opravdovostí přednesu přesvědčila nás o velikém talentu hereckém a bylo by hříchem tento nechat ležeti ladem. Sluší zaznamenati, že i pánové Hájek a mládenec Červenka měli šťastné vystoupení vzdor tomu, že tak bolestně byli dotčeni zakončením celého dramatu. Bohudík, že jenom na podiu. V životě jim to nepřejeme a to budiž jim útěchou. Další část zábavního večírku vyplnila vhodně volená solová čísla, která značně přispěla k všeobecnému obveselení. — Odboru „Sokola“ vyslovujeme za jeho snahu vřelé díky a další jeho činnosti přejeme všeho zdu. fk.